

[Øllgaard.]

om afgørelsen ude i landdistrikterne — det er dem, jeg tænker på — lægges ud til amtsligningsinspektørerne — de har jo haft administrationen af den første bundne opsparing og af de dispensationer, som der dér har været ansøgt om —, vil jeg gå ud fra, at denne afgørelse træffes efter forhandling og samråd med skatteråd og amtsskatteråd, og jeg ville egentlig være interesseret i, om den højtærede minister ville fremsætte en udtalelse herom.

Poul Møller: Det er i og for sig lidt meningsløst, at vi nu igen skal beskæftige os med dette spørgsmål. Forslagsstillerne ved udmærket godt, at det kun kan være i demonstrationshensigt, dette forslag er blevet stillet. De ved godt, hvorledes flertallet ser på deres forslag, de ved godt, hvorledes vi stemte om den kommunistiske dagsorden om denne sag, der fornylig var til afstemning. De ved altså, at deres forslag ingen som helst gennemførelsesmuligheder har. Når de alligevel har stillet det, kan det kun være for at fiske i de rørte vande, der er i øjeblikket med hensyn til denne sag, for at følge hele den kampagne op, som sættes i gang formentlig fra anden side og i hvert fald støttes meget stærkt fra anden side end forslagsstillerens.

Der er ingen af de partier, der gennemførte den tvungne opsparing i efteråret og i foråret, der betragter sig som lystplagere eller som lystmordere. Vi har ikke gjort det, fordi vi synes, det er morsomt eller sjovt at belaste befolkningen med yderligere skatter eller afgifter. Vi har gjort det, fordi vi anså det for nødvendigt at foretage visse foranstaltninger for at klare et meget betydeligt underskud i vort lands samhandel med udlandet, for at komme igennem en meget betydelig inflationskrise, som Danmark var inde i.

Jeg vil først takke den højtærede minister for de lempelser, der nu er gennemført, og så vil jeg sige, at der ikke er tale om, at der er gennemført lempelser ud over, hvad loven hjemler; der er ikke tale om, at de fire partier, der gennemførte loven i sin tid, ved forhandlingen med finansministeren har gennemført noget, der ligger ud over loven. Når det ærede medlem siger, at disse fire partier åbenbart nu har gjort sig til lovgivende forsamling, er det fuldstændig forkert, for der er fuld hjemmel i loven, som den er vedtaget her i rigsdagen, til at gennemføre de dispensationer, som nu er fastlagt og omtalt af den højtærede minister ved denne lejlighed. Ved disse lempelser i

dispensationspraksis er der skabt reelle lettelser for nødstedte, for folk, der kun med betydelige vanskeligheder kan betale den bundne opsparing, og en sådan aktion anser vi for at være meget mere hensigtsmæssig end den tomme demonstration at fremsætte dette forslag og rejse denne debat i dag.

Vi gennemførte i sin tid loven, fordi vi havde et voldsomt underskud i vor betalingsbalance overfor udlandet, og fordi vi havde en stærk inflation og derfor måtte finde midler, der modvirkede inflationen og samtidig virkede forbrugsbegrænsende. Nu er det, som om det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i dag behandler skatter og opsparing under eet, som om opsparing med hensyn til at fremme inflationen virker fuldkommen ligesom skatter, men det ærede medlem ved udmærket vel, at det langt fra er tilfældet. Der er i det halve år, der er gået, siden vi gennemførte denne foranstaltning, sket betydelige reelle forbedringer i landets samhandel med udlandet, i vor betalingsbalance, og disse betydelige forbedringer er bl. a. opnået, fordi de foretagne foranstaltninger har virket forbrugsbegrænsende.

Det ærede medlem var inde på, at man havde nedsat omsætningen og derved gjort landet fattigere. Det ærede medlem må vide, at når det gælder om at begrænse landets indkøb i udlandet, gives der i virkeligheden ikke anden mulighed end at nedsætte omsætningen i Danmark for derigennem at nedbringe vort behov for udenlandske varer. Omsætningen er nedsat, og derved er en del af formålet med disse foranstaltninger nået.

Det er iøvrigt mærkeligt at se, at det ærede medlem nu taler de menneskers sag, der har vanskeligt ved at betale den bundne opsparing, skønt det ærede medlem, da loven i sin tid blev gennemført, udtalte fra denne talerstol, at det for det store flertal af befolkningen kun var et omposteringsspørgsmål. (*Oluf Pedersen:* Det siger jeg også nu!). Jeg har indtryk af, at det ærede medlem nu ser således på det, at en betydelig indskrænkning af omsætningen — det har det ærede medlem i hvert fald sagt i dag — vil medføre, at befolkningen bliver fattigere. (*Oluf Pedersen:* Ja, arbejderne!). Men i foråret sagde det ærede medlem — det findes sp. 3585 i folketingsvidenden:

„Jeg vedgår åbent, at for mig at se er det foreliggende lovforslag uden større betydning, thi ethvert tilløb til at gøre noget virkeligt er ødelagt i starten.

For det første er tvangsopsparingen næsten udelukkende en omposterings. Jeg